

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izbija vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Narobina za Nemčijo 2 K, za druga evropska mesta 3 K. Kdor hoče sam po njega, plača na leto carno 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odgovora. — Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ obnavlja list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroska cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroska cesta šte. 5. — Naročniki, inserate in reklamacije. — Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala varnost“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka pettista 24 vin., izjave in Poslano 30 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprite reklamacije se pošiljajo preko pošte.

Cenjenim naročnikom!

Zopet je prišlo novo leto, ko je treba obnoviti naročnino. Cenjene naročnike prosimo, da se takoj poslužijo danes priložene položnice in nam čim prej pošljejo naročnino za leto 1917. Kdor naročnino ne obnovi tekom meseca januarja, njemu se bode list brezpogojno takoj ustavil, kajti pri sedajni grozoviti draginji moramo tudi mi skrbno in dobro gospodariti, ako se hočemo vzdržati na površju. Imamo slovenske liste, katere polp. r. o. bogataši in denarni zavodi s prostovoljnimi doneski, mi pa se moramo popolnoma sami vzdržati in nismo dobili in ne dobimo vinarja podpore.

Draginja za tiskarske potrebe je postala že neznosna, tako da je na stotine časnikov prenehalo izhajati, drugi pa so že po dvakrat zvišali naročnino, da bi se mogli ohraniti. Mi dozdaj nismo zvišali naročnine, ker smo pričakovali, da preneha vojska in nastopi mir ter draginja zopet poneha. A draginja je rasla od meseca do meseca in še bo rasla, dokler bo vojska divjala. Da cenjeni čitatelji spoznajo, kako so rastle cene raznim tiskarskim potrebščinam, jim podamo tukaj kratek pregled cen pred vojsko in pa koncem leta 1916 le za nekatere reči: Papir je stal pred vojsko kilogram 26 v, zdaj stane K 1.05; barva poprej kilogram K 1.10, zdaj K 2.—; surovo olje poprej kilogram 14 v, zdaj 40 v; mazilno olje poprej kilogram 68 v, zdaj K 2.40. To so samo najvažnejši izdelki, v katerih se podvojeni davki in razne doklade niti vštete niso. Ze samo papir se je tekom enega leta tako podražil, da to podraženje — lahko uniči celo podjetje. Pred enim letom bi bil stal papir za 28.000 naročnikov na leto 15.900 K, zdaj pa stane 66.000 K, torej je treba plačati samo za papir štirikrat toliko, kakor poprej, t. j. 50.000 K več kakor lansko leto in to pri sedajnih cenah; ako v novem letu cene še rastejo, kar se bo gotovo zgodilo, potem je pa razlika še večja.

Iz tega samo površnega računa bodo cenjeni naročniki spoznali, da „Slovenski Gospodar“ ne more biti več za poprejšnjo ceno. Dasi težko in nerad, smo mu morali za leto 1917 zvišati naročnino na 6 K. Ko se bodo razmere spremenile, bode tudi našemu „Slovenskemu Gospodarju“ zopet padla naročnina. V prihodnjem letu torej stane „Slov. Gospodar“ za celo leto K 6.—, za pol leta K 3.—, za četrt leta K 1.50. Za Nemčijo pa stane: za celo leto K 8.—, za pol leta K 4.—, za četrt leta K 2.—. Za vojake pa ostanejo stare cene. Za vojake velja torej naš list za celo leto K 4.—, za pol leta K 2.—, za četrt leta K 1.—.

Mnogi naročniki so že v tem letu sami od sebe pošiljali več naročnine, kakor je bilo določeno in sicer s pripombo: Ker je vse dražje, mora tudi „Slovenski Gospodar“ občutiti draginjo. Uverjeni pa smo, da bodo vsi naročniki vpoštevali gorej navedene razloge ter nam kljub podražanju lista ostali zvesti.

Obenem prosimo svoje prijatelje, da pridno agitirajo za razširjanje našega lista, da bode „Slov. Gospodar“ v vsaki slovenski hiši vsaj na Štajerskem. Lani ob novem letu je imel naš list 23.000 naročnikov; zdaj jih ima 30.000; delajmo, da jih bomo čez eno leto šteli 40.000!

List je treba plačati vedno naprej! Kdor si list naroči po dopisnici, dobi le eno številko s položnico na ogled.

Kaj je treba napisati na položnico ali nakaznico? Na položnico ali nakaznico napiši razločno svoje ime ter kraj in pošto. Ako si list že dosedaj imel, napiši na položnico ali tudi na nakaznico besedo: star naročnik in zraven pristavi številko, ki se nahaja na ovitku. Če si pa list naročiš prvokrat, potem pa zapiši na položnico ali nakaznico: nov naročnik. Ako bodo položnice oziroma nakaznice tako izpolnjene, potem pri pošiljanju lista ne bode pomoč.

Slovenski Gospodar — jubilent.

Dne 16. januarja 1917 bo obhajal „Slovenski Gospodar“ 50letnico svojega obstanka. Celih 50 let že zahaja naš list med slovensko ljudstvo ter med njim podučuje, ga navdušuje za vse, kar je lepega in poštenega. „Slovenski Gospodar“ je ustvaril celo vrsto organizacij na Slovenskem Štajerju. Smelo lažo trdimo, da je naša politična (S. K. Z.), nepolitična (S. K. S. Z.) in gospodarska organizacija pred vsem njegovo delo.

30.000 Slovencev in Slovenk je danes naročenih na „Slovenskega Gospodarja.“ To je število, s katerim se niti mnogi „veliki“ listi ne morejo ponasati. List se je zadnji čas s pomočjo vnetih agitatorjev in agitatoric povzpelo do tega veličastnega števila. Ljudje so spoznali vrline „Slovenskega Gospodarja“ in so ga začeli širiti od hiše do hiše. Celo mnogi taki, ki so nas poprej gledali od strani, so stopili v krog naših čitateljev in naročnikov. „Slovenski Gospodar“ pa se danes prodaja tudi po mnogih tobačnih trafikah ter prodajalnah in sicer ne le samo v Mariboru in drugih krajih Slovenskega Štajerja, ampak celo v Gradcu na javnem trgu in na Gornjem Štajerju ga marsikje dobiš.

In še več bi se lahko storilo. Ako bi vsi naši prijatelji in prijateljice začele agitirati z vso vnemo za naš list, bi se število „Gospodarjevih“ naročnikov lahko povzpelo od 30.000 do 40.000. Mnogo, mnogo, je še slovenskih hiš, mnogo gostlin in trgovin ter tobakarn, kjer še „Slovenski Gospodar“ ni našel dostopa. Prosimo naše prijatelje in prijateljice, da te dni, t. j. od Novega leta do 16. januarja, agitirajo od hiše do hiše za naš list. Velike važnosti je prav posebno, ako se „Slovenski Gospodar“ prodaja v trgovinah, gostilnah in tobakarnah. Ako je v kraju kak tak človek, ki bi bil pripravljen prodajati „Slovenskega Gospodarja“, naznanite to našemu upravništvu, ki bo poskrbelo, da dotični dobi za prodajo potrebnega dovoljenja. V Mariboru n. pr. prodajamo ena tobakarna na teden 500 števk „Slovenskega Gospodarja“ in neka trgovina v Ljutomeru ravno toliko.

„Slovenski Gospodar“ bo kot mož ostal tudi v bodoče to, kar je bil že od svojega začetka: branitelj pravic katoliškega slovenskega kmečkega ljudstva. Natančneje razvijati našega programa pač ni treba. Stari znanci smo in poznamo drug drugega kot brat svojega rodnega brata. Kot jubilent pa obljubuje „Slovenski Gospodar“ ob novem letu 1917, da bo tudi z naprejš z vsemi silami branil verske, narodne, politične in gospodarske pravice slovenskega naroda. Skušali pa tudi bomo naš list izpopolniti tako, da ga bo vzljubil sleherni dobromisleč Slovenec in Slovenka.

Zatorej: Rojaki, rojakinje, zbirajte se okrog „Slovenskega Gospodarja“, naročujte ga, agitirajte, pridobivajte mu novih naročnikov, tako da bomo lahko že v kratkem zapisali veselo vest: 40.000 naročnikov!

V novo leto.

Novo leto 1917 se bliža. Vsakdo je radoveden: Kako bo novo leto? Kakor je naša bodoča usoda zastrita v oblake, tako tudi človek, kljub raznim prerokom, niti pojmiti ali z gotovostjo trdit ne more, kako bo leto 1917. Ali nam bo ljubi Bog naklonil mir, vprašujejo milijoni in milijoni zemljanov, ki ječijo sedaj v trdih okovih krvave svetovne vojske. Ali bo leto 1917 za kmeta ugodnejše, kot so bila zadnja leta? Ali bodo odpravljene vse, nekdajni tlaki in desetini podobne ostre odredbe? Ali se bodo povrnil naši sinovi, naši očetje, naši delavci na svoje domove? In celokupen slovenski narod se povprašuje: Kakšna bo moja bodoča usoda?

Gojimo zanesljivo upanje, da se bodo v novem letu povrnil vsi, ki se že tretjo zimo borijo na krvavih bojiščih in sicer da bodo prišli z zmago ovenčani na svoje domove. Upajmo, da nam bo leto 1917 prineslo tožazeljni mir. In ko bo vojska mimo nas, bodo tudi za našega kmeta — tako vsaj upamo — prišli zopet časi svobode, ki smo jim uživali, a jih mnogokrat nismo vedeli ceniti, nezaj. Da mora biti usoda slovenskega naroda v bodoče lepša, svilejša, in srenejša kot dosedaj, to je brez dvoma. Slovenski narod si je s svojim neprimernim junaštvom, z žrtvovano krvjo tisočerih in tisočerih za domovine padlih junakov zaslužil, da uživa v naši državi ravnoisto svobodo, iste ugodnosti, kot vsi drugi avstro-ogrski narodi. Na najvišjih mestih so dodobra poučeni o zvestobi, junaštvu in vstrajnosti slovenskih sinov. Sam cesar Karel je v zadnjem času opetovano glasno in jasno povedal, da spoštuje in visoko ceni naš slovenski narod. In naši slavni vojskovodje nadvojvoda Friderik, nadvojvoda Evgen, maršal pl. Hecendorf, general Borojevič, vsi so prepričani o našem brezprimernem junaštvu in drugih vzvišenih vrlinah slovenskega ljudstva.

In naj pride karkoli, slovenski narod se je že po lastni brigi povzpelo tako daleč, da je popolnoma izključeno, da bi nas kak drug narod mogel uničiti. Vedimo, da narodi, ki imajo globoko vero v Boga, da ljudstva, ki so narodno zavežna ter imajo močno podlago v svojih političnih, izobraževalnih in gospodarskih organizacijah, ne morejo propasti.

Torej proč z vsako malodušnostjo, proč s črnimi mislimi! Leto 1917 mora biti za nas pot, ki vodi do boljše dobe ne samo za celokupni slovenski narod, ampak tudi za kmeti ter vse druge slovenske stanovce.

Slovinci, ne bodite malodušni, zavečajte se svoje veljave, ne zgubite poguma! Glavo po koncu! Vsem našim prijateljem, naročnikom, agitatorjem, in dopisnikom srečno in blagoslovljeno novo leto!

Pred velikimi dogodki.

Novo leto bo leto velikih dogodkov! Dozdaj smo mogli le ugibati, kedaj bo strašna vojska končana, sedaj vidimo že s precejšnjo jasnostjo in gotovostjo, da bo vojska končana prihodnje leto 1917. Mirovna ponudba naših držav je začela valiti kamen, in naj je izpadel odgovor nam nasprotnih držav kakorkoli, to je gotovo, da je ta moder korak našega cesarja in zaveznikov vzbudil tudi v njih deželah mirovno željo s tako silo, da se nihče ne bo mogel več ustavljati. Se do včera, lanko rečemo, Severna Amerika ni hotela ničesar vedeti, da bi pospeševala mirovno gibanje, toda nankrat, dne 22. decembra, je predsednik Wilson že čutil potrebo, da tudi začne pripravljati na mir. Kamen se je začel valiti, to je brezdvomno, in mi gremo miru nasproti.

Da miru ne bomo imeli že jutri, to ve vsak razsoden človek. Do istega časa pa bodo skušale še vse države, da zboljšajo svoj položaj na bojiščih in s tem povečajo veljavnost svoje besede pri mirovni pogajanjih. Prihodnje leto bomo torej tudi priče velikih, še zadnjih dogodkov na bojiščih. Armade bodo tekmovali med seboj, da čim častnejše završijo svoje vojaško delo in da prinesejo neomadeževane, zmagovite zastave seboj.

Vse države se bodo kmalu začele pripravljati na življenje po vojski. Tudi Avstrija! Za to lahko rečemo, da stojimo tudi glede notranjih razmer v naši državi pred izredno velikimi,